

ΛΗΓΜΕΝΟ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ

1) Θα ήθελα να ξεκαθαρίσω προς τους ανθρώπους που με ρωτούν ή μου ζητούν τεχνικές λεπτομέρειες για την εταιρεία συλλογής αποβλήτων «ΣΤΡΑΤΟΣ» κλπ που προβάλλεται μέσω του σωματείου καθαριστηρίων της ΑΘΗΝΑΣ, είτε προφορικά, είτε γραπτά είτε από το INTERNET, είτε πάνω από το τραπέζι, είτε κάτω από το τραπέζι, ότι: Ποτέ δεν είχα κανενός είδους σχέση με αυτόν τον «ΚΥΡΙΟ» ούτε εγώ, ούτε το σωματείο όσο ήμουν μέλος του, ούτε η ομοσπονδία του κλάδου όσο ήμουν πρόεδρος. Σίγουρα προκαλεί ύποπτους συνειρμούς. Οι όποιες δράσεις είχε στο παρελθόν ήταν στα πλαίσια του Συνεταιρισμού και κόντρα σε μένα.

Αντίθετα τη θεωρώ ευτελή απόφυση ενός υπόγειου κυκλώματος που έρπει ανάμεσα στις παρυφές της πολιτικής εξουσίας, των τεχνικών υπηρεσιών, αρμόδιων και συναρμόδιων κρατικών φορέων και συνδικαλιστικών στελεχών που συνειδητά – ασυνείδητα ή απο λαθεμένη αντίληψη για τον προσανατολισμό του συνδικαλιστικού κινήματος, ή από αφέλεια και άγνοια της πραγματικότητας, νομίζουν ότι κάτι προσφέρουν. Αν δεν υπήρχε η κοινή δράση όλων των παραπάνω, δεν θα μπορούσε να περπατήσει ούτε η Νομοθέτηση, ούτε η εφαρμογή αυτού που προβάλλεται σήμερα σαν συλλογή και καταστροφή τοξικών αποβλήτων, που τουλάχιστον στον κλάδο των καθαριστηρίων πρόκειται για μια ψευδεπίγραφη διαδικασία που επί της ουσίας εγκλωβίζει συναδέλφους και προμηθευτές του κλάδου σε μια αδιέξοδη πορεία συνεχώς εντεινόμενης διάρκειας που χωρίς καμιά κάλυψη θα βρίσκονταν υπό συνεχή εκβιασμό από αυτούς τους «κύκλους», που προοδευτικά μετατρέπονται σε άτυπες Γκαγκστερικές ομάδες. Σε μερικές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που κάνουν κάποια προσπάθεια στο θέμα αυτό, (στις σαφώς περισσότερες δεν γίνεται απολύτως τίποτα), η εφαρμογή σε κάποιους τομείς και δράσεις πέρασε κατ' ευθείαν στα χέρια της Μαφίας και αυτό είναι γνωστό επίσημα.

Η επιπόλαιη προσέγγιση ενός τέτοιας φύσης προβλήματος όχι μόνο δεν δίνει λύση στο πρόβλημα αλλά το αντίθετο. Παρακάμπτει τις μεγάλες προσπάθειες που έχει κάνει μέχρι τώρα ο κλάδος και είχαν σαν στόχο την ελαχιστοποίηση δημιουργίας τοξικών αποβλήτων. Τα καθαριστήρια σημειωτέον είναι ο μόνος από τους θιγόμενους κλάδους που έχει τη δυνατότητα επανάκτησης του διαλύτη, δεδομένου ότι διαθέτει κλειστό κύκλωμα λειτουργίας, αποστακτήρα, φίλτρα ενεργού άνθρακα, εναλλακτικές μορφές καθαρισμού όπως το “wet clean” κλπ.

Σήμερα όλα αυτά μπορούν να αντικατασταθούν με 1 αμφιλεγόμενης ποιότητας χαρτί που θα δημιουργεί «παράπλευρες απώλειες». Αλλά να μην παρασυρθούν τουλάχιστον οι καθαριστές. Το συγχωροχάρτι στο Μεσαίωνα από τους παππάδες το έπαιρναν μόνο οι πλούσιοι. Η θέση μας είναι ότι, ο έλεγχος αυτών των προϊόντων πρέπει να αρχίζει από την παραγωγή, εισαγωγή, αποθήκευση (π.χ. χαβούζες του Ασπρόπυργου), διακίνηση (χονδρεμπόριο – λιανεμπόριο) και να καταλήγει στον χρήστη και την αποβολή – καταστροφή καταλοίπων. Η αντιμετώπιση που προωθείται σήμερα αποτελεί καθαρά έγκλημα κατά της ανθρωπότητας.

Αυτά τα παραπάνω σαν θέσεις του κλάδου, παρουσιάστηκαν, με περισσότερες λεπτομέρειες από εμένα πριν:

α. Στο Βιοτεχνικό Επιμελητήριο της Αθήνας. Υπάρχουν επίσημα πρακτικά.

β. Στην ημερίδα που διοργάνωσε η υπηρεσία Υγιεινής και Ασφάλειας του Υπουργείου Εργασίας. Η Ένωση Χημικών Ελλάδας μου έκανε τη τιμή να μου αναθέσει εισήγηση. Πράγμα που έγινε με παρουσία εκπροσώπων της Ε.Ε. και 300 τουλάχιστον επιστημόνων σχετικών με το αντικείμενο. Οι θέσεις αυτές, όχι μόνο δεν αντικρούστηκαν, αλλά αντίθετα έγιναν ευμενώς κατανοητές.

γ. Στο συνέδριο της ομοσπονδίας στη Λάρισα όπου η σημερινή Διοίκηση της ομοσπονδίας είχε φέρει έναν ιταλό επιστήμονα – προμηθευτή – διακινητή, έτοιμο να αναλάβει δράση στην Ελλάδα. Τότε μαζί με τον σημερινό πρόεδρο του σωματείου της Αθήνας, παρουσιάσαμε τις ίδιες θέσεις, χωρίς να υπάρξει αξιοπρεπής αντίκρουση. Απλά ο ιταλός «φίλος» δεν ξαναφάνηκε. Το συγκεκριμένο συνέδριο είναι αναρτημένο στο σάιτ της ομοσπονδίας και μπορεί να το παρακολουθήσει όποιος θέλει.

Στην πρόσφατη Γενική Συνέλευση του σωματείου της Αθήνας, αλλά και κάποιες μέρες μετά, εγώ έχω την εντύπωση ότι αυτές είναι οι θέσεις του σωματείου και ιδιαίτερα του προέδρου με τον οποίο μιλάγαμε. Οι παρεμβάσεις μου και οι κινήσεις μου έχουν τη σιγουριά ότι συνδράμω το σωματείο και τον πρόεδρο να αποκρούσουν τις επιθέσεις που δέχεται από κάποιους άλλους. Δυστυχώς τα πράγματα δεν είναι έτσι. Οι τοποθετήσεις του τύπου «τώρα είναι δεδομένη κατάσταση» και ο «αγώνας» για την παράταση της ημερομηνίας εφαρμογής αν δεν είναι τίποτε άλλο σίγουρα είναι καραμπινάτος Ρεφορμισμός.

Εγώ οδηγούμαι να παλεύω με ιππότες και καταλαμβάνω κάστρα σαν ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ και μάλιστα χωρίς να με βοηθάει κανένας Σάντσεθ, ούτε να με περιμένει καμιά Δουλτσινέα. Συνεπώς όντας πια συνταξιούχος, έχω παρέμβει ως μη όφειλα, στις Αποφάσεις και τη Δράση θεσμικά εκλεγμένων οργάνων και μάλιστα στον κύριο χώρο λήψης αποφάσεων της Γ.Σ. και όχι μόνο. Άσχετα με την ουσία της υπόθεσης αυτή η παρέμβαση είναι θεσμικά απαράδεκτη. Γιαυτό ζητώ ταπεινά συγγνώμη από όλους τους συναδέλφους νυν και πρώην. Όποια δικαιολογία περί παραπλάνησης, αφέλειας, εμπιστοσύνης σε λάθος πρόσωπα, βλακείας κλπ, είναι επιπρόσθετα εις βάρος μου.

2) Από την ίδρυση του Συνεταιρισμού του κλάδου, πριν 35 χρόνια, στην οποία πράγματι πρωτοστάτησα, αμέσως μετά την εκλογή του 1^{ου} Διοικητικού Συμβουλίου ξεκαθαρίσαμε: Ο Συνεταιρισμός ασκεί κάθε είδους εμπορική ή παραγωγική δραστηριότητα γύρω από τον κλάδο, χωρίς να παρεμβαίνει στο συνδικαλιστικό κίνημα. Το σωματείο και η Ομοσπονδία ΔΕΝ ασκούν καμιά εμπορική δραστηριότητα, ΔΕΝ παρεμβαίνουν, ούτε στα Διοικητικά, ούτε στις δράσεις του συνεταιρισμού. Οι όποιες αποφάσεις του Συνεταιρισμού γίνονται δεκτές ΑΚΡΙΤΑ από το συνδικαλιστικό κίνημα. Δίνεται ξεχωριστός χρόνος παρέμβασης και ενημέρωσης των συναδέλφων σε όλες τις λειτουργίες των σωματείων , Δ.Σ. και Γ.Σ. στους εκπροσώπους του Συνεταιρισμού.

Αυτή η θέση τηρήθηκε ΑΨΟΓΑ. Ούτε στην ομοσπονδία, ούτε στο σωματείο της Αθήνας υπήρξε ποτέ καμιά συζήτηση, κάρτα ή προσφορά κανενός εμπόρου, προμηθευτή ή όποιας άλλης ιδιότητας και δράσης. Αυτό μας έδινε τη δυνατότητα να πολεμάμε τις ύποπτες συναλλαγές σε βάρος του κλάδου και με τεκμηριωμένες γνώσεις, θέσεις και προτάσεις να «αναγκάζουμε ή δίνουμε την ευκαιρία» στον Υπουργό Υγείας Γιάννη Φλώρο, να βάζει τις φωνές απευθυνόμενος στις υπηρεσίες του Υπουργείου του «κάποιος τα έχει πιάσει εδώ μέσα». Στον Υπουργό Ανάπτυξης Μανώλη Δασκαλάκη να απορρίπτει το σχέδιο των υπηρεσιών του και να υπογράφει δικό μας κείμενο για τους Λέβητες.

Ανυποχώρητα μπροστά σε κάθε εμπόδιο. Το βράδυ των μεγάλων σεισμών της Αθήνας με παράσταση στην ΕΡΤ «αναγκάσαμε ή δώσαμε την ευκαιρία» στον Διευθυντή ειδήσεων Στέλιο Χούτα και την «πιτσιρικά» εκφωνήτρια Λιάνα Κανέλη να αλλάξουν το Δελτίο Ειδήσεων και ανάμεσα στον οχετό των αναστέλλεται, αναβάλλεται, ματαιούται που ερχόταν κατ'ευθείαν από το τότε Υπουργείο προεδρίας της Κυβέρνησης, να μεταδώσουν σπάζοντας τη ροή, την είδηση ότι «οι σεισμοί δεν έχουν καμία σχέση με τα προβλήματα των καθαριστηρίων και η Απεργία και η Συγκέντρωση θα γίνουν κανονικά. Δυστυχώς με την αύριο γίνονται πολλοί μετασεισμοί. Εμείς όμως ήμασταν εκεί, με λίγους συναδέλφους. Έξω βέβαια από το θέατρο ΔΙΑΝΑ, δίπλα στα προπύλαια. Κι όταν η Γη χοροπηδούσε, εμείς χορεύαμε με τις κολώνες και τα Αγάλματα.

Ο πρόεδρος της ομοσπονδίας δεν μετείχε ποτέ σε κανένα Διοικητικό όργανο του συνεταιρισμού. Δεν παρενέβει ποτέ στη λήψη καμιάς απόφασης ούτε θετικά, ούτε αρνητικά. Ήταν καλός πελάτης του Συνεταιρισμού. Ο τζίρος του τελευταίου 12μήνου πριν κλείσει ήταν 6000€. Δεν άφησε κανένα χρέος, αντίθετα δεν ζητήθηκε το υπόλοιπο προπληρωμένης επιταγής, ούτε το αντίτιμο των μετοχών μου.

Το αντίθετο συνέβη από μεριάς συνεταιρισμού. Αφού φορτωθηκε με διάφορες αδιαφανείς υπόγειες διαδρομής δράσεις, από εμάς μη ελεγχόμενες, βασικών στελεχών του, άρχισε μια πορεία ακατάσχετης προπαγάνδας, Λάσπης και εντελώς αστήρικτων κατηγοριών, εναντίον των συνδικαλιστικών στελεχών και ιδιαίτερα του προέδρου. Το τελευταίο χρονικό διάστημα τσαλαβουτώντας κυριολεκτικά με αδιαφάνεια και πολλά ψέμματα «κατάφεραν» να διαλύσουν τα 4 κύρια σωματεία

του κλάδου και την ομοσπονδία μέσα σε 2 χρόνια. Τις κινήσεις τους τις παρακολουθούσα με κατάπληξη. Προσπάθησα να αντιδράσω και να προειδοποιήσω ώστε να προκληθεί από όποιους κύκλους ενδιαφέρονταν κάποια έρευνα για να αποκαλυφθεί το πρόβλημα. Οι προειδοποιήσεις μου αυτές αποκρούονταν σαν εχθρικές θέσεις άκριτα.

Ιδιαίτερα η απαίτηση ότι ο πρόεδρος της ομοσπονδίας έπρεπε να αναμειχθεί στα δρώμενα του συνεταιρισμού και να δώσει εκείνος λύσεις. Πρόκειται για θέση ανθρώπων ή κύκλων με σαφή ιδεολογική υστέρηση, έως καθυστέρηση. Σίγουρα χρειάζονται ειδικά προγράμματα για ΑΜΕΑ.

Ο Δευτερογενής τομέας παραγωγής πολιτικής σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να δρα με κυρίαρχο χαρακτηριστικό την οικονομικίστικη αντιμετώπιση των προβλημάτων. Λυπάμαι που δεν κατάφερα να περιφρουρήσω το συνδικαλιστικό κίνημα του κλάδου. Νόμιζα ότι τα είχα καταφέρει έστω και λαβωμένο στο σωματείο της Αθήνας. ΛΑΘΟΣ μου. Η μεταφορά βασικών στελεχών του συνεταιρισμού, συνεργατών και μεθόδων στο σωματείο, έχει δημιουργήσει πολύ χειρότερη κατάσταση, που αν αφεθεί σίγουρα θα προκαλέσει πολύ χειρότερη ζημιά από την μέχρι τώρα. Οι ελπίδες που έτρεφα και η πλήρης στήριξή μου στο νέο πρόεδρο του σωματείου, που δεν προερχόταν από το ίδιο περιβάλλον αποδείχθηκαν επικίνδυνες. Σήμερα λειτουργεί μια ομάδα που: Έχει απομονώσει από κάθε εκπροσώπηση και απλή παρουσία, όσων στελεχών του κλάδου δεν ήταν στον κύκλο τους. Εξωβελίζει κάθε νέο στοιχείο που θα μπορούσε να προσφέρει ιδιαίτερα αν έχει κάποιες ικανότητες. Εγκλωβίζουν ανθρώπους αθώους και ανιδιοτελείς σε κινήσεις που τους χρεώνουν πράξεις που δεν έχουν καμία σχέση με τις προθέσεις τους. Χρησιμοποιούν με πολλή άνεση το ψέμμα και τη λάσπη.

Παρακαλώ όποιον έχει, όποια σχέση μαζί τους να διαγράψει ότι του έχει μεταφερθεί. Κάντε επιτέλους έναν έλεγχο. Απόμεριάς μου προσφέρομαι να ελεγχθεί οτιδήποτε και κυρίως το ότι δεν λέω ποτέ ψέμματα για κανένα θέμα και σε κανένα περιβάλλον. Φυσικά δεν τα λέω όλα, αν χρειάζεται αλλάζω κουβέντα, ό,τι λέω ή γράφω όμως είναι Αλήθεια. Άλλο θέμα βέβαια οι διαφορές απόψεων ή εκτιμήσεων.

Δεν έχω αυτό που λένε «προσωπικές επιρροές». Οι άνθρωποι που είναι γύρω μου και σε όποιο περιβάλλον, έχουν το δικό τους τρόπο σκέψης και παίρνουν τις δικές τους αποφάσεις. Στο κάτω – κάτω έχουν και τα δικά τους προβλήματα.

Δεν έχω καμία συνδικαλιστική ή άλλη ιδιότητα σε κανένα επίπεδο. Κάποιοι φρόντισαν και γι' αυτό, αλλά η αλήθεια είναι ότι ούτε και εγώ το επιδίωξα ιδιαίτερα. Σε κακή οικονομική κατάσταση. Επιπλέον όσο και αν φαίνεται περίεργο σε μερικούς και άσχετα με τις δικές μου θέσεις και προτιμήσεις, είναι προφανές ότι δεν έχω καμία πολιτική κάλυψη. ΣΤΟΧΟΣ ΕΥΚΟΛΟΣ.

Απλά, μικρό με φώναζαν «τσάταλο». Δεν πολυκαταλάβαινα γιατί, ούτε αν ήταν βρισιά ή καμάρι, το έπαιρνα σαν «παρατσούκλι». Σήμερα ξέρω ότι είμαι τσάταλος. Θα τα σπάσω και τα δυο μου τα ποδάρια, αλλά θα το περάσω το καλντερίμι.

ΣΤΡΑΤΟΣ ΒΟΥΛΑΜΑΚΗΣ
ΑΘΗΝΑ 4 ΙΟΥΛΙΟΥ 2017